

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 29.

Extraordinair Session.

18de Møde.

Onsdagen den 19de Septbr.

(Fortf.)

Premierministeren (fortsat): Jeg begriber meget vel, at man kan mene, at Folket skal forædles igjennem den almindelige Valgret, skøndt jeg, naar jeg henseer til andre Lande, navnlig Nordamerika, just ikke finder denne Mening bekræftet. Derimod er det vist, at det foreløbige Rigsraad ikke gaaer ind paa den almindelige Valgret i den Udstrækning, som her foreslaaes. Men lad os see bort herfra, — i denne Forsamling, som ikke vil erkjende det foreløbige Rigsraads Betydning, vil jeg ikke paaberaabe mig dette Argument, medens jeg vel kan paaberaabe mig dette Rigsraad ligeoverfor Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Kreds (Tscherning) og ligeoverfor Rigsdagsmanden for Helsingør (Niernroth), som ogsaa har glemt, at en saadan Lovgivningsmyndighed, som han fordrer, havde dette Rigsraad aldrig gaaet ind paa. Ligeoverfor hele denne Forsamling vil jeg som sagt ikke anføre dette; derimod vil jeg paaberaabe mig en anden Vittring af Rigsdagsmanden for Holbet Amts 2den Kreds, som jeg maa beklage fremkom her, men som jeg iøvrigt ikke frygter, nemlig at man skulde gaae til de holsteenske og slesvigiske Stænder og spørge dem, — ikke om Valgloven alene, men om hele Forsatningen, thi det er det, der omhandles i de diplomatiske Forhandlinger af 1851. Er der virkelig Noget, som troer, at disse Forsamlinger vilde gaae ind paa en saadan Valgret? Nei de vilde maaskee gaae ind

paa Delegationsvalgene for at komme til Strid med os, for at komme til en Adskillelse.

Endnu skal jeg berøre et Par Udsættelser, der ere gjorte, og da først den, at dette Ministerium havde gjort sig skyldigt i en Forklemtelse af Kongemagten ved Udfæstets Bestemmelse om Geheimestatsraadet og om Thronfølgerens Sæde i dette, ja, man skulde troe, at vi havde opfundet det; men det staaer i Forordningen af 26de Juli 1854. Dernæst maa jeg bemærke, at det er dog høist mærkeligt at ville sige, at Kongemagten er indskrænket ved denne Bestemmelse i Forsatningen, naar det i den siges reent ud, hvad der ogsaa følger af Tingenes Natur, at Kongen kan afskedige, hvad Dag han vil, alle sine Ministre, der ere Medlemmer af Geheimestatsraadet. Det er jo vitterligt, at en Monarch med en kraftig Villie aldrig behøver at lade sig beherske af et Ministerium. Det har viist sig, ogsaa her, at selv under Forhold, hvor det var vanskeligt at gjøre sig fri for sine Ministre, kan Monarchen gjøre det, og det er derfor et Stræmmebillede, hvis det ikke er et Smigerbillede, at ville foreholde dette Ministerium, at det træder Kongemagten for nær. Det ligger ikke i dette Ministeriums Tanke og er mildest talt ugrundet. Det er blevet sagt: men Kongen skal dog have Thronfølgeren siddende i Geheimestatsraadet, og denne er ikke ansvarlig. Ja, dette er ogsaa Noget, som det forrige Ministerium har gjort gjældende; det er allerede i Januar 1852 gjort gjældende. Det er Noget, som er anseet for at være af den største Vigtighed for hele Staten, at Thronfølgeren har Sæde i Geheimestatsraadet, at han er inde i alle Forhold og navnlig ikke er